

พระราชบัญญัติ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้
ติดยาเสพติด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถ
ภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๓ จะให้ใช้บังคับ
เมื่อใดในท้องที่ใดให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตาม
กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ติดยาเสพติด” หมายความว่า เสพยาเสพติดเป็น
ประจำติดต่อกันและตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดนั้น โดย
สามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

“ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ” หมายความว่า ศูนย์ฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและตรวจพิสูจน์การติดยาเสพติด

“การฟื้นฟูสมรรถภาพ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ
เพื่อบำบัดการติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยา
เสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจากข้าราชการสังกัด
กระทรวงยุติธรรมหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อัยการสูงสุด อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสองคนเป็นกรรมการ และเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) แต่งตั้งและถอดถอนคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา ๑๑

(๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง

(๓) เสนอแนะรัฐมนตรีในการประกาศเกี่ยวกับศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖

(๔) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการบันทึกประวัติและการตรวจพิสูจน์การติดยาเสพติดตามมาตรา ๒๐

(๕) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาส่งตัวผู้ต้องหาเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา ๒๑ และการพิจารณาส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๓

(๖) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการฟื้นฟูสมรรถภาพ

(๗) วางระเบียบกำหนดประเภทของบุคคลที่จะอนุญาตให้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

(๘) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวตามมาตรา ๒๓

(๙) พิจารณาอนุญาตให้ย้ายตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถ

ภาพไปรับการฟื้นฟูสมรรถภาพยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่นตาม
มาตรา ๒๔

(๑๐) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการใน
การตรวจสอบและติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ได้รับอนุญาต
ให้ปล่อยตัวชั่วคราว

(๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการเยี่ยมและการติดต่อผู้
เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพภายในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

(๑๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการลดและ
การขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา ๒๕

(๑๓) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรายงาน
งานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อคณะกรรมการ และวิธีการรายงานผลการ
ตรวจพิสูจน์รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อพนักงานสอบสวน

(๑๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณา
ลงโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับตาม
มาตรา ๓๒

(๑๕) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่ง
คราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๔ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นขึ้นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติ

การอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้รับมอบหมายก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งละหนึ่งคณะประกอบด้วยผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นประธานอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ แพทย์หนึ่งคน นักจิตวิทยาหนึ่งคน นักสังคมสงเคราะห์หนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการ และเลขานุการ

คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจะแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ต้องหาเป็นผู้ติดยาเสพติดหรือไม่
- (๒) พิจารณานุญาตให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว
- (๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการย้ายตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพไปยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่น
- (๔) ลดหรือขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพ
- (๕) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

พ้นจากการเป็นผู้ติดยาเสพติดหรือไม่

(๖) รายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการกำหนดและรายงานผลการตรวจพิสูจน์รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อพนักงานสอบสวน

(๗) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับวิธีการตรวจพิสูจน์ และวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาวินิจฉัยตาม (๑) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้นำความในมาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่คณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพโดยอนุโลม

หมวด ๒

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งและยุบเลิกศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ ประกาศจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพให้ชัดเจน โดยมีแผนที่แสดงเขตดังกล่าวไว้ท้ายประกาศด้วย

(๒) กำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตาม (๑)

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรรัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือเปลี่ยนแปลงท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) ก็ได้

การเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงเขตเดิมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพและเขตที่เปลี่ยนแปลงให้ชัดเจนไว้ทำยประกาศด้วย

มาตรา ๑๗ ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นสถานพยาบาลตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๘ ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแต่ละแห่งให้มีผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหนึ่งคน เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ และมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบการติดตามเสด็จของผู้ต้องหาที่ได้รับตัวมาตามมาตรา ๑๕

(๒) ควบคุมผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพไว้ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพและดูแลให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับต่าง ๆ

(๓) ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามระเบียบที่กำหนด

(๔) ติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ได้รับอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว

(๕) จัดทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์การติดยาเสพติดรวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพเสนอต่อคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

(๖) ออกข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมอบหมาย

หมวด ๓

การฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ ตามปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง และไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นด้วยซึ่งเป็นการผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้นั้นไปยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพที่อยู่ในเขตอำนาจเพื่อตรวจพิสูจน์ว่าผู้ต้องหานั้นติดยาเสพติดหรือไม่ และให้ถือว่าผู้ต้องหาซึ่งอยู่ในความควบคุมของพนักงานสอบสวน ส่วนการสอบสวนก็ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ผู้ต้องหาตามวรรคหนึ่งมีอายุยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้
นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี
เยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับ

มาตรา ๒๐ เมื่อได้มีการรับตัวผู้ต้องหาไว้ตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกประวัติของผู้ต้องหาและดำเนินการให้
มีการตรวจพิสูจน์โดยเร็วว่าผู้ต้องหานั้นติดยาเสพติดหรือไม่ เสร็จแล้ว
ให้รายงานผลการตรวจพิสูจน์ และบันทึกประวัติต่อคณะกรรมการ
ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

หลักเกณฑ์และวิธีการบันทึกประวัติและการตรวจพิสูจน์ตามวรรค
หนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ
วินิจฉัยว่าผลการตรวจพิสูจน์ ปรากฏว่าผู้ต้องหานั้นติดยาเสพติด ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วรายงานให้
พนักงานสอบสวนทราบ แต่ถ้าผลการตรวจพิสูจน์ไม่ปรากฏว่าผู้นั้นติดยา
เสพติด ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นคืนให้พนักงานสอบสวนพร้อม
รายงานการตรวจพิสูจน์

มาตรา ๒๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗
ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพต้องอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในศูนย์ฟื้นฟู
สมรรถภาพตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือน
นับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

มาตรา ๒๓ คณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพอาจพิจารณาปล่อยตัวไปชั่วคราวสำหรับผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่เป็นบุคคลตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยมีเงื่อนไขให้ผู้นั้นปฏิบัติตามได้เมื่อปรากฏว่ามีกรณีที่มีเหตุอันสมควรตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ปรากฏขึ้นแก่คณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

การปล่อยตัวชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง จะให้กระทำโดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ และเมื่อได้มีการปล่อยตัวชั่วคราวแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าภูมิลาเนาของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพอยู่คนละท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพที่ผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพหรือมีเหตุอันสมควรอื่นอันเกี่ยวกับสภาพทางครอบครัวของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพอาจร้องขอต่อคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อให้พิจารณาอนุญาตให้ย้ายตนไปรับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่นก็ได้และเมื่อคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการร้องขอดังกล่าวก็ให้เสนอเรื่องพร้อมทั้งความเห็นไปยังคณะกรรมการ

ในกรณีที่เหตุตามวรรคหนึ่ง ปรากฏขึ้นแก่คณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ คณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจะเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการโดยไม่ต้องรอให้มีการร้องขอก็ได้

คณะกรรมการจะพิจารณาอนุญาตให้ย้ายผู้นั้นไปรับการฟื้นฟู

สมรรถภาพที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่นได้ ต่อเมื่อปรากฏว่าการย้ายดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้นั้น

มาตรา ๒๕ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพอาจได้รับการพิจารณาขยายหรือลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพยังไม่เป็นที่พอใจให้คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพพิจารณาขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพออกไปอีกได้ แต่ถ้าปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นที่พอใจ คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจะพิจารณาลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพตามที่เห็นสมควร หรือส่งตัวผู้นั้นคืนให้พนักงานสอบสวนพร้อมรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพก็ได้

มาตรา ๒๗ การขยายและการลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพจะกระทำกี่ครั้งก็ได้ แต่การขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพครั้งหนึ่งต้องไม่เกินหกเดือนและรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา ๒๘ ในระหว่างการตรวจพิสูจน์ หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพให้ถือว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ แล้วแต่กรณี เป็นผู้ถูกคุมขังตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๙ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพต้องปฏิบัติตามระเบียบ

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการประจำศูนย์
ฟื้นฟูสมรรถภาพกำหนด รวมทั้งข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเคร่งครัด

มาตรา ๓๐ ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ถ้าผู้เข้ารับการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ใดหลบหนีออกนอกเขตศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้ถือว่าผู้นั้น
หลบหนีการคุมขังตามมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้
พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที ในกรณีนี้ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจออกติดตามจับกุมผู้นั้นได้ด้วย

ในกรณีที่ได้มีการหลบหนีตามวรรคหนึ่ง มิให้นำระยะเวลาที่ผู้นั้น
ได้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพมาแล้วเข้าในกำหนดระยะเวลาการคุมขัง

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพซึ่งได้รับการ
ปล่อยตัวชั่วคราวไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อบังคับ
ที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จับตัวผู้นั้นกลับเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพทันทีโดยมิต้องมีหมาย และในกรณีนี้ให้ผู้อำนวยการ
ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมีอำนาจลงโทษตามมาตรา ๓๒ ได้ด้วย

มาตรา ๓๒ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใด ฝ่าฝืนมาตรา ๒๕
ให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมีอำนาจลงโทษสถานหนึ่งหรือหลาย
สถานดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดการอนุญาตให้รับการเยี่ยมหรือการติดต่อไม่
เกินสามเดือน
- (๓) จัดให้อยู่เดี่ยวครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพวินิจฉัยว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใด ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนพ้นจากการเป็นผู้ติดยาเสพติดแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปล่อยตัวผู้นั้นไปแล้วส่งรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพและความเห็นของคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพให้พนักงานสอบสวนทราบเพื่องดการดำเนินคดีผู้นั้น

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใด แม้จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๗ แล้ว แต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพยังไม่เป็นที่พอใจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นกลับไปยังพนักงานสอบสวนพร้อมกับรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพและความเห็นของคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อพิจารณาว่าสมควรดำเนินคดีผู้นั้นหรือไม่

มาตรา ๓๔ ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ต้องหาที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้ว ตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใด หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ผู้นั้นได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้ว

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๖ กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้นำข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานใดที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น เว้นแต่การเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันมีผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมากอันเป็นปัญหาสำคัญของประเทศซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศตลอดมา ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการวางมาตรการ ให้ผู้ติดยาเสพติดที่ตกเป็นผู้ต้องหาพ้นจากการติดยาเสพติดด้วยวิธีการบังคับรักษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้